

Ik wil leren Topdownleren

Doel

Het stimuleren van de motivatie van het kind voor een (ogenschijnlijk) nutteloze taak

Tijd

A-way-of-life

Doelgroep

Middenbouw

Bovenbouw

Aantal deelnemers

Groep kinderen of individueel

Benodigheden

Werkwijze

Voor een (hoog)begaafd kind van het inoefenen of automatiseren van leerstof bijzonder demotiverend zijn. Als je het al (lang) snapt, lijkt dit immers tijdsverspilling. Bij leren is herhaling en inslijpen echter wel belangrijk.

Een belangrijk inzicht bij de begeleiding van een (hoog)begaafd kind is dat het kind de wereld vanuit 'het grote geheel' beziet. Op het moment al leerstof wordt opgebouwd in kleine stappen en soms pas aan het einde duidelijk is waar het kind naartoe heeft gewerkt, kan het kind gedemotiveerd raken. De losse onderdelen of deeltaken worden dan door het kind (mogelijk) niet wordt herkend als relevant. Belangrijk is dan ook om eerst het grote kader aan te bieden, en daarna pas te gaan (in)oefenen. De urgentie wordt beter zichtbaar voor het kind als je uitlegt tot welk grotere geheel zich de onderwijstof verhoudt. We noemen dit top-down leren.

Voorbeelden waarin deze manier van denken terug te zien is, zijn :

- 1) Bij elke les aan te geven wat het hogere doel of einddoel is waartoe deze activiteit bijdraagt. Oftewel: wat de 'hogere bedoeling' is van de les en welke stappen je daartoe moet zetten (wat is het doel - wat heb je hiervoor geleerd - wat ga je vandaag leren - wat ga je daarna leren)?

- 2) Activiteiten niet 'stap voor stap' aan bieden - zoals het leren van losse, moeilijke woorden. Je kunt een moeilijk tekst geven, met diverse lastige woorden, en de leerling daarbij zelf te laten onderzoeken welke woorden hij/zij nog niet kent.
- 3) Onderzoek welke deelvaardigheden een kind (ten opzichte van het einddoel) al beheerst en sluit aan bij de aspecten die nog ontbreken.